

EGY SÍRHALOM BORULJON RÁNK SZELIDEN*

Egy sírhalom boruljon ránk szelíden,
Ha meghalunk, én drága kedvesem!
Virágos lesz sírunk minden göröngye,
Ha együtt alszunk szépen, csendesen.
Porladni is százszorta édesebb lesz,
Ha új világról együtt álmodunk...
Akácfa suttogó zenéje mellett
Vegyül majd össze a haló porunk.

Szívünk porát fölszívja az akácfa
S belőlünk majd két zöld lombot fakaszt:
Így ér a mi el nem múló szerelmünk
Örök, mosolygó, új meg új tavaszt.
Dalos madár meg-megpihen az ágon
S legszebb dalát dalolja el nekünk;
Mi meg, a két lomb, egymásra borúlva,
Suttogva, boldogan ölelkezünk!

* e költemény a költő és hitvese, Andrásy Anna Lília
örök szerelmét hirdeti – obeliszkes síremlékükön.